

ת"פ 30692/03/14 - פרקליטות מחוז מרכז נגד בן גד בנשימול

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30692-03-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' בנשימול(עציר) 29 דצמבר 2016

פ"א - מעודכן 2009 - 1030-7014 - מספר פל"א 103070/2014

לפני כבוד השופטת שרית זמיר
המאשימה
פרקליטות מחוז מרכז

נגד
הנאשם
בן גד בנשימול

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ליאור גולדבלום

הנאשם וב"כ עו"ד איציק שדה

גזר דין

הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן, והורשע על סמך הודייתו בעבירות של: איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") (בשני אישומים); תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 380 + 382(ב)(1) לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין;

הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "**חוק התקשורת**").

על פי עובדות **האישום הראשון**, י.ס. הינו קטין יליד 1997 (להלן: "**י.ס.**"). הנאשם הינו ספר, ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה בעל מספרה ברחוב .. (להלן: "**המספרה**").

כשנה עובר ליום 3.3.14 הכיר הנאשם את י.ס. עת הגיע עם חבריו לבלות במספרה. במרוצת הזמן נוצר קשר אינטימי בין הנאשם לי.ס., במהלכו נהגו השניים לבלות יחד, לקיים קשר זוגי והנאשם נהג לקנות לי.ס. מתנות.

במהלך התקופה שבין חודש יוני 2013 לחודש ינואר 2014, במהלכה נמשך הקשר הזוגי בין הנאשם לי.ס., בכל עת בה

היו השניים רבים, נהג הנאשם לשלוח לי.ס. עשרות הודעות טקסט ולהתקשר אליו ללא הפסקה. י.ס., אשר חשש מפני הנאשם, עשה כמבוקשו ונענה להפצרותיו. לבסוף, בסוף שנת 2013, הודיע י.ס. לנאשם כי אינו מעוניין בהמשך הקשר עמו.

ביום 7.12.13, על רקע המחלוקת, היכה הנאשם בחוזקה באפו של י.ס. ודם ניגר מאפו. י.ס. נמלט מפני הנאשם וצעק "משטרה, משטרה", והנאשם חדל מלרדוף אחריו.

מסוף שנת 2013 ועד ליום 3.3.14, נהג הנאשם להטריד את י.ס. בשיחות טלפון רבות, במאות הודעות טקסט אותן שלח לו יום וליל, ללא הרף, בהן הרעיף על י.ס. מילות אהבה, התחנן כי ייצור עמו קשר וניסה לזכות בתשומת לבו. חרף העובדה כי במרוצת הזמן שב י.ס. והבהיר בהודעות טקסט חוזרות כי אינו מעוניין בקשר עם הנאשם וביקש כי יניח לו, המשיך הנאשם במעשיו ואף איים עליו כי אם לא יסכים להיפגש עמו, יפרסם ברבים את טיב הקשר הזוגי ביניהם וכן תמונה שתאשש את דבריו. בין היתר כתב הנאשם לי.ס. את ההודעות הבאות:

"י. תמות הלוואי", "אני אעמיד 3 עורכי דין ואצא נקי ואתה תעבור עיר", "ביצפר אני יעשה לך הומו", "אני עם הכסף שלי אקבור אותך נצלן", "תענה מזיין בתחת", "אתה שרמוטה שאין שני לה", "לא מספיק המכות שקיבלת נצלן", "יאללה אולי יהיה בלאגן גדול פעם אחת וכולם יידעו הכל מהכל", "עד שאני לא יעלה את הכל לפייסבוק ויגלה את הפרצוף האמיתי שלך לכולם אתה לא תירגע, אתה תגרום להכל".

על פי עובדות **האישום השני**, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בתחילת שנת 2012, העסיק הנאשם את י.ח., קטין יליד 1998 (להלן: "י.ח."), בעבודות ניקיון במספרה. בעקבות ויכוח בין הנאשם לי.ח. איים הנאשם על י.ח. לבל ישוב לעבודה.

על פי עובדות **האישום השלישי**, כנגד הנאשם הוגש ביום 17.3.14 כתב אישום בגין העבירות שיוחסו לו באישומים הראשון והשני בת"פ 30692-02-14. יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים במ"ת 30701-03-14, במסגרתה שוחרר בתנאים הכוללים, בין היתר:

א. מעצר בית ברחוב ...

ב. יציאה לעבודה במספרה בימים א'-ה, בין השעות 10:00-22:00 וביום ו' בין השעות 10:00-18:00, כשהוא נתון בפיקוח.

חרף ההליך המתנהל כנגדו, וחרף ידיעתו שהוא נתון במעצר בית חלקי, עזב הנאשם את הארץ ביום 23.11.14, לא התייצב להמשך משפטו ושב לארץ רק ביום 3.11.15.

הנאשם צירף כתב אישום מת"פ **37810-02-16** (שלום ראשל"צ), והורשע, על סמך הודייתו, בעובדות כתב אישום זה בעבירות של תקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין; הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין (בשלושה אישומים); והטרדה באמצעות מתקן בזק - עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בשני אישומים).

מהחלק הכללי של כתב האישום המצורף, עולה כי ביום 27.3.14 שוחרר הנאשם בתנאים בבית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט מזרחי), שכללו בין היתר, מעצר בית מלא ואיסור יצירת קשר עם י.ס.

ביום 11.8.14 הקל בית המשפט בתנאי השחרור עת התיר לנאשם לשהות במקום עבודתו במספרה כשהוא נתון בפיקוח בדרכו הלך וחזור מהמספרה.

על פי עובדות **האישום הראשון** לכתב האישום המצורף, ביום 20.11.14, בשעה 14:00 או בסמוך לכך, בעקבות ויכוח קודם בין הנאשם לי.ס., הגיע הנאשם למקום עבודתו של י.ס. במינימרקט ב.. (להלן: "**המקום**"). שם תקף את י.ס. בכך שאחז בצווארו בתנועת חניקה ואמר לו "בוא נצא החוצה". בתגובה קרא י.ס. למנהלו פ כ (להלן: "**פ**") לעזרה. מיד ובסמוך הגיע פ ואמר לנאשם שיעזוב את י.ס. ואת המקום. הנאשם התעקש כי י.ס. ייצא עמו החוצה, אך י.ס. סירב וביקש כי תוזמן משטרה למקום. בשלב זה נמלט הנאשם מהמקום.

על פי עובדות **האישום השני** לכתב האישום המצורף, ביום 16.10.14, בין השעות 14:35-15:06, שלח הנאשם למכשיר הטלפון הנייד של י.ס. 39 הודעות טקסט.

על פי עובדות **האישום השלישי** לכתב האישום המצורף, ביום 2.9.14, בין השעות 20:24-21:05, שלח הנאשם למכשיר הטלפון הנייד של י.ס. 48 הודעות טקסט, וזאת על אף שי.ס. ביקש מהנאשם שיחדל.

על פי הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים, כתב האישום בעניינו של הנאשם תוקן והנאשם הודה והורשע על סמך הודייתו. במעמד הצגת ההסדר, הודיעה המאשימה כי תעתור לעונש מאסר בפועל בן 8 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים נשוא אישומים 1 ו-2 בתיק העיקרי בעוד להגנה נשמרה הזכות לטעון לפי מיטב הבנתה.

טיעוני הצדדים לעונש בתמצית

טיעוני המאשימה

בטיעוניה הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת מעשיו של הנאשם, וטענה כי מדובר בשרשרת מעשים המלמדים על מי שפעל בחוסר שליטה, שעה שפעם אחר פעם איים על המתלונן, תקף אותו והטריד אותו טלפונית שוב ושוב והכל על רקע קיומה של מערכת יחסים בינו לבין המתלונן - י.ס., שהנאשם התקשה להשלים עם סיומה.

ב"כ המאשימה הדגישה את פער הגילאים המשמעותי בין הנאשם לבין המתלונן י.ס., אשר היה קטין במועד ביצוע העבירות, וטענה כי מדובר בנסיבה משמעותית לחומרא.

עוד הפנתה לעובדה כי בהיותו של הנאשם תחת תנאים מגבילים לאחר הגשת כתב האישום כנגדו, הפר את תנאי שחרורו ועזב את הארץ, הביא להתליית ההליכים המשפטיים כנגדו ושב ארצה אך בחלוף כשנה.

לשיטת המאשימה, מדובר במכלול נסיבות המשוות משנה תוקף של חומרה ועזות-מצח למעשיו של הנאשם.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות, בין השנים 2003-2008, בעבירות אלימות, איומים והחזקת נשק.

ב"כ המאשימה סבורה כי בשים לב לחומרת העבירות שביצע הנאשם והיקפן, לעובדה כי נמלט מהארץ בעוד מתנהלים כנגדו הליכים פליליים ותוך הפרת תנאי שחרורו, ולעברו הפלילי של הנאשם המלמד דפוס התנהגות, הרי שיש מקום להשית על הנאשם ענישה קונקרטיית ממשית בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

מכל המקובץ, עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל בן 8 חודשים, מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי למתלונן נשוא האישום הראשון ופיצוי למתלונן נשוא האישום השני.

לתמיכה בעתירתה העונשית, הגישה ב"כ המאשימה אסופת פסיקה.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם, מנגד, עתר להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית.

בטיעוניו, הדגיש ב"כ הנאשם את הפער המשמעותי בין כתב האישום המקורי לבין כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע הנאשם. לדבריו, מלכתחילה הואשם הנאשם בעבירות חמורות מאוד, עבירות מין קשות, נלוות ומכוערות. הנאשם הואשם והוטל עליו קלון ברבים, בשל שורת מעשים חמורים שיש בהם לעטות כלימה ובושה על כל אדם.

לאחר זאת התחוויר, כי אין בסיס להאשמה בעבירות החמורות שיוחסו לנאשם מלכתחילה ומכתב אישום שהוגש ב"קול תרועה רמה" וייחס לנאשם האשמות חמורות וקשות אלה, נותר כתב אישום הכולל עבירות אלימות, איומים והטרדה מבלי שקיים כל זכר לקיומן של אי אילו עבירות מין שבוצעו כלפי המתלונן.

מדובר בנאשם שנאלץ להתמודד בשנים האחרונות עם האשמות קשות ומכוערות ועם דבר פרסומן ברבים, שבסופו של דבר התברר כי אין בהן ממש, וגם בכך יש כדי ענישתו של הנאשם.

לשיטת ההגנה יש להתחשב בגזירת הדין במחיר הגדול ששילם הנאשם עד כה, בין היתר על רקע פרסומים בעיתונות הכתובה וברשת, שהמיטו חרפה עליו ועל משפחתו כולה ופגעו פגיעה אנושה במקורות פרנסתו.

אשר לאירועים נשוא כתב האישום, ב"כ הנאשם ביקש לתאר את הדינאמיקה שהתפתחה בין הנאשם למתלונן במהלך תקופת הקשר ביניהם. לדבריו, השניים הכירו שעה שהמתלונן נהג להגיע למספרה. במרוצת הזמן התפתחה בין השניים מערכת יחסים זוגית, במסגרתה תמך הנאשם כלכלית במתלונן ובאמו. בסופו של יום ועל רקע התערעורת מערכת היחסים נאלץ הנאשם, שהינו הומוסקסואל שטרם "יצא מהארון", להתמודד עם חרושת שמועות שהופצו מצדו של

המתלון אודות נטייתו המינית של הנאשם. כמו גם עם ניסיונו של המתלון לגרום לנאשם להתוודות בפני כולי עלמא אודות נטייתו המינית ההומוסקסואלית.

ב"כ הנאשם טען כי למתלון היתה תרומה ממשית להשתלשלות העניינים. לדבריו, במהלך התקופה הרלוונטית המתלון הוא זה שפנה לעזרתו של צד שלישי - עבריו, על מנת שייפגש עם הנאשם, ובהזדמנות אחרת תקף את הנאשם בתחנת המשטרה לעיני השוטרים, תקיפה בעקבותיה נעצר ונשלח למעצר בית. בהקשר זה הפנה לעובדה כי המתלון אף נחקר תחת אזהרה בתחנת המשטרה ובחקירתו הודה שאיים לרצוח את הנאשם. חרף זאת ועד עצם היום הזה, טרם הוגש כתב אישום כנגד המתלון.

לדבריו, מבלי להקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, לא ניתן להתעלם מהסיטואציה הקשה אליה נקלע הנאשם, אשר נאלץ להדוף את גל השמועות שהפיץ עליו המתלון ובצר לו פנה למתלון בהודעות רבות בבקשה שיחדל מהפצת אותן שמועות. בהקשר זה הוסיף כי אמנם ישנן מספר אמירות מאיימות מצדו של הנאשם כלפי המתלון, אולם אין המדובר בעבירת איומים ברף הגבוה אלא בדברים שנאמרו מתוך תחושות תסכול ומצוקה, בעתות דחק, ומבלי שנלוותה להן כוונה כלשהי לפגוע במתלון.

אשר לעבירת התקיפה, טען הסנגור כי מדובר בעבירת אלימות ברף הנמוך ביותר בשים לב לטיב התקיפה ולעובדה כי המתלון לא נזקק לטיפול רפואי בעטייה של התקיפה. הסנגור הדגיש את העובדה כי היוזמה למפגש, במהלכו תקף הנאשם את המתלון, היתה של המתלון, אשר כאמור פנה לצד שלישי - עבריו, במטרה שיגיע למפגש עם הנאשם, בשליחותו.

עוד טען ב"כ הנאשם כי בשל תסכולו של הנאשם מההליכים המשפטיים שהתנהלו כנגדו, עשה דין לעצמו וברח מהארץ. אלא שבסופו של יום חזר מיוזמתו ארצה, התייצב להמשך משפטו, הודה, התחרט ונכון לקבל על עצמו את הדין.

בטיעוניו הפנה ב"כ הנאשם את הזרקור לנסיבותיו האישיות של הנאשם. הדגיש את העובדה כי הגשת כתב האישום המקורי כנגדו, במסגרתו הואשם בשורה ארוכה של עבירות מין, פגעה בו הן תדמיתית והן כלכלית. לדבריו, כתבת אמצע שפורסמה על הנאשם ועל שיוחס לו בכתב האישום המקורי, במקומן העיר רחובות והשפלה, הוסיפה לחרושת השמועות אודותיו וכפועל יוצא מכך הוא נאלץ לסגור את המספרה המצליחה שבנה בעמל רב במו ידיו ונקלע לחובות כלכליים עצומים. בהקשר זה הפנה ל**טל/3**, המלמד על היקף חובותיו של הנאשם בהליכים המתנהלים כנגדו בלשכות ההוצאה לפועל.

אשר לעברו הפלילי של הנאשם, טען כי אמנם לחובת הנאשם הרשעות קודמות, אולם ביקש שלא לזקוף נתון זה לחובתו, וזאת בשים לב לעובדה כי מדובר בעבר פלילי ישן עד מאוד.

ב"כ הנאשם הדגיש כי בגין האירועים נשוא כתב האישום עצור מאחורי סורג ובריח משך כחודש ימים ובהמשך שוחרר למעצר בית מלא משך חצי שנה, וביקש כי גם נתונים אלה יילקחו בחשבון במסגרת כלל שיקולי הענישה וגזירת דינו של הנאשם.

ב"כ הנאשם הפנה לאסופת פסיקה המלמדת, לשיטתו, על מדיניות הענישה הנוהגת, וטען כי מתחם העונש ההולם

למכלול העבירות שביצע הנאשם בנסיבות ביצוען נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועתר להשית על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם לו טען בדמות ענישה צופה פני עתיד לצד ענישה נלווית.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו. הדגיש כי שב מחו"ל על מנת להתמודד עם ההליך המשפטי המתנהל כנגדו ולסיים פרק כואב זה בחייו. הנאשם ביקש את התחשבות ורחמי בית המשפט.

דין והכרעה

כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

במקרה דנן, הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת התקיפה בה הורשע הנאשם היו ההגנה על ביטחונו האישי ושלמות גופו של הפרט.

אשר לעבירות האיומים וההטרדה באמצעות מתקן בזק, הערך החברתי המוגן הינו ההגנה על שלווה נפשו של הפרט.

עבירה של הפרת הוראה חוקית מגלמת פגיעה בערכים החברתיים המוגנים שעניינם כיבוד החלטות שיפוטיות ושמירה על מערכת אכיפת החוק.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הטמונה בעבירות אלימות, שכן עניין לנו בתופעה שהפכה לרעה חולה בארצנו, העושה שמות בחברה הישראלית, יוצרת בקרבה חרדה ואווירה קשה ומכרסמת ביסודותיה.

יפים לעניין זה הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון בע"פ 3863/09 מד"י נ' חסן (פורסם בנבו, 10.11.09):

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה... זה נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

וכך באו הדברים לידי ביטוי בע"פ 7639/13 מחמוד אמארה נ' מד"י (פורסם בנבו, 7.5.14):

"עבירות של אלימות חסרת פשר המתפרצת ברגע הן איום מתמיד על שלווה חייהם של האזרחים, כמו גם על ביטחונם האישי. מבית משפט זה צריך לצאת מסר ברור של אי-השלמה עמן, מסר המתבטא לא רק במלים, אלא גם במדיניות הענישה הלכה למעשה".

כאמור, בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת משימוש באלימות ומשכך על חובתם של בתי המשפט, כאמורים על אכיפת החוק במדינה, לפעול בנחרצות ובתקיפות בנגע האלימות על דרך הטלת עונשי מאסר ממושכים ההולמים את חומרת המעשים:

"בית המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול ויידעו הכל כי מי שירשע בעבירות אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו".

ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מד"י (פורסם בנבו, 7.6.05).

אשר לאיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלונן, במעשיו אלה פגע הנאשם בערך המוגן שעניינו הזכות לביטחון אישי וחיים שלווים.

עבירת האיומים הינה עבירה חמורה, בהיותה ביטוי מילולי לאלימות המשליטה טרור על מושאה.

בתי המשפט עמדו על החומרה הנובעת מעבירת האיומים בשל המסוכנות הטבועה בה, בהתייחס לאפשרות הוצאת דברי האיום מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה.

עמד על כך כב' הש' גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מ"י (פורסם בנבו, 16.9.89):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

יפים לעניין זה גם הדברים שנאמרו בבית המשפט העליון מפי כב' הש' ביניש ברע"פ 2038/04 לם נ' מ"י, פ"ד ס(4) 105, 96 (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

אשר לעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, ברע"פ 10462/03 **הלינור הראר נ' מד"י** התייחס בית המשפט לערך המוגן תוך שהדגיש כי האיסור שבסעיף 30 לחוק התקשורת אינו מצמצם לאופן השימוש הפיזי בלבד, אלא כולל אף את תוכן הדברים המועברים:

"קריאת הסעיף בהקשרו הכולל, בחוק ובמקביליו בחקיקה מגלה לדעתי עירוב בין תוכן לצורה, קרי כמות ההטרדות או תוכן, או שניהם יוצרים אותה אי-נוחות הגורמת ללחץ, למבוכה, לדאגה, והערך המוגן הוא שלוותו של האדם מפני הטרדתו תוך שימוש ביכולות שמזמנת הטכנולוגיה שבה מדובר... בלשון פשוטה, דומה כי הטרדה היא יצירת אי נוחות מסוימת, המסיחה דעתו של אדם מענייניו וגורמת לו מבוכה, דאגה, בלבול והתעסקות בנושא הטרדה".

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית, מוחשית וממשית, אשר עולה כדי רף בינוני של חומרה, והכל כמפורט להלן.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלון, קטין כבן 16 בלבד במועד ביצוע העבירות, ניהלו קשר אינטימי משך כשנה. על רקע רצונו של המתלון לסיים את הקשר עם הנאשם, תקף הנאשם את המתלון. באחת ההזדמנויות היכה אותו באפו וגרם לו לדמם ובהזדמנות אחרת תקף אותו בכך שאחז בצווארו בתנועת חניקה. בנוסף, לאורך חודשים ארוכים נהג הנאשם להטריד את המתלון באמצעות שיחות טלפון רבות ומאות הודעות טקסט ששלח לו יום וליל בניסיון לזכות בתשומת לבו. הנאשם אף איים על המתלון, בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים, כי אם לא יסכים להיפגש עמו, יחשוף ויפרסם ברבים את טיב הקשר הזוגי ביניהם, על כל המשמעויות הנלוות לכך. חלק משמעותי מהמסרונים ומהשיחות נערכו תוך שהנאשם מפר הוראת בית המשפט אשר אסרה עליו ליצור כל קשר עם הקטין.

אם לא די בכל אלה, לאחר שהוגשו כנגדו כתב האישום ובקשת המעצר עד לתום ההליכים, שוחרר הנאשם בתנאים, אך עזב את הארץ תוך הפרת תנאי שחרורו, לא התייצב להמשך משפטו ושב רק בחלוף כשנה.

מעשיו של הנאשם מעידים על מי שסירב להשלים עם רצונו של המתלון לסיים את מערכת היחסים ביניהם, שב והטריד באופן אובססיבי את מנוחתו, הפר את שלוות נפשו ואף תקף אותו פיזית בשני מקרים.

התנהגותו של הנאשם כלפי המתלון, חרף האיסור ליצור עימו כל קשר, עזיבתו את הארץ והפרת ההוראה החוקית שניתנה בעניינו, מעידים בנוסף על זלזול מתמשך וביזוי החוק תוך התעלמות מהחלטות שיפוטיות שניתנו בעניינו.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובהן הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות;

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי תחילתה של מסכת ההטרדות, האיומים והאלימות שהפעיל הנאשם כלפי המתלון בהודעתו של המתלון על רצונו לסיים את הקשר הזוגי שניהלו השניים משך כשנה עובר לביצוע העבירות.

בשים לב לתחושות האכזבה, הפגיעה והדחייה שחווה הנאשם מצד המתלון, הוקצנו ככל הנראה תגובותיו של הנאשם וגרמו לו לפעול כפי שפעל משך חודשים ארוכים תוך איבוד עשתונות, אובססיביות יתרה ומבלי שחשב על ההשלכות הנלוות למעשיו.

עוד יש לזכור כי הנאשם ביצע את העבירות כלפי מתלון אשר היה כבן 16 בלבד במועד ביצוע העבירות. מצופה היה כי דווקא הנאשם, שהינו בגיר ומבוגר מהמתלון בלא פחות מ-16 שנים יגלה איפוק ובגרות ויידע להתמודד עם משברים כאלה ואחרים בקשר הזוגי. אלא שלמרבית הצער לא כך היו פני הדברים. בטיעוניה לעונש טענה ההגנה כי אין להתעלם מתרומתו של המתלון לדינאמיקה שהתפתחה בין השניים, שעה שהפיץ שמועות מרושעות על הנאשם, לפיהן ניסה הנאשם לבצע בו מעשים מיניים בניגוד לרצונו. כמו גם ניסה להביא בכח לחשיפת נטיותיו המיניות של הנאשם שהוסתרו באותה תקופה על ידי הנאשם.

אכן מחקירתו של המתלון, תחת אזהרה, בתחנת המשטרה, עולה כי גם למתלון היה חלק מסוים בדינאמיקה האובססיבית והמטרידה שהתפתחה בין הצדדים, לרבות העובדה כי שיתף פעולה עם חלק מההודעות מצד הנאשם ולעיתים אף יזם פניה לנאשם, לאחר שלטענתו חשד שהנאשם מתחזה לו ברשת הפייסבוק. ויחד עם זאת, אין בכל אלה ולו ראשית של הצדק לנהוג באלימות כלפי המתלון בשני מקרים שונים, להגיע למקום עבודתו של המתלון ולתקוף אותו, להטריד את המתלון השכם והערב ולאיים עליו באמצעות מאות הודעות טקסט ושיחות טלפוניות לאורך תקופה ממושכת. סבורני כי ריבוי האירועים והתקופה הממושכת עליה התפרסו מלמדים, במובהק, כי אין המדובר באקט ספונטני שנעשה מתוך סערת רגשות וללא תכנון מוקדם, אלא בדפוס התנהגות מאיים, אלים, טורדני ומתמשך.

כמו כן, יש ליתן את הדעת לעובדה כי הנאשם הפר את תנאי השחרור שנקבעו בעניינו וברח לחו"ל. שם שהה משך כשנה עד אשר נאות לשוב ארצה לצורך התמודדות עם ההליך המשפטי אשר התנהל כנגדו.

במעשהו זה עשה הנאשם דין לעצמו והפר את האמון שניתן בו על ידי בית המשפט.

מיואש ומתוסכל ממצבו החברתי, הכלכלי והזוגי ככל שיהא, אין בכך כדי ראשית הצדקה להתנהגות עבריינית ומפרת חוק. לא ניתן להשלים עם מצב בו נאשם רומס ברגל גסה את החוק תוך הפגנת זלזול מוחלט ברשויות.

אשר לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות, הרי שלא נתקשה לתאר את הנזק הנפשי והפחד שאחז במתלון עת נאלץ הוא להתמודד עם התנהגות שלוחת רסן, אלימה ומשפילה מצד הנאשם. המתלון, שהיה כאמור קטין בן כ-16 בעת ביצוע העבירות, "זכה" למאות שיחות טלפון והודעות טקסט מטרידות ומאיימות שכללו איום לפרסם את דבר הקשר הזוגי שניהל עם הנאשם וכן את נטייתו המינית של המתלון, וכל זאת על רקע הודעתו לנאשם על רצונו והחלטתו לסיים את הקשר הזוגי ביניהם. קשר שאף במהלכו היה נתון המתלון להתנהגות מטרידה ואובססיבית מצדו של הנאשם, אשר כללה עשרות שיחות והודעות טקסט כל אימת שהתגלע ריב ביניהם. כתב האישום המתוקן מלמד מפורשות כי המתלון, אשר חשש מפני הנאשם, עשה, משך תקופה ארוכה, כמבוקשו ונענה להפצרותיו.

הנאשם שלא הסתפק בהטרדת המתלון ובאיומים עליו אף תקף אותו פיזית בשתי הזדמנויות שונות. באחת מהן ספג המתלון מכה באפו אשר הותירה בו סימן חבלה, ונמלט מהנאשם תוך שהוא צועק "משטרה משטרה". בהזדמנות אחרת הטריד הנאשם את המתלון במקום עבודתו, אחז בו בצווארו בתנועת חניקה והפציר בו לצאת עמו החוצה, ורק הודות להתערבות מנהלו של המתלון נמנעה פגיעה נוספת בו.

אין חולק כי מעשיו של הנאשם הותירו סימני חבלה בפניו ובגופו של הנאשם ואימה ופחד בנפשו.

לא נתקשה לתאר את התחושות הקשות שמציפות אדם צעיר ביותר, אשר משך חודשים ארוכים מוצא עצמו מתמודד אל מול מאות שיחות טלפוניות והודעות טקסט מטרידות, ובחלקן אף מאיימות, באופן שנמנעת מבעדו האפשרות להמשיך

בשגרת חייו. מדובר בתחושה קשה אשר אין הדעת יכולה לסבול, בפרט שעה שמדובר במתלונן שהינו קטין כבן 16, המצוי בעיצומה של תקופת ההתבגרות, וככל מתבגר אישיותו טרם גובשה והוא נדרש להתמודדות מורכבת במישורי חייו השונים.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם, מתחשבת במאבק בנגע האלימות הפיזית והמילולית שפשתה בחברה הישראלית ובתפקיד בית המשפט, בהעברת מסר חד וברור, באמצעות השתת עונשים חמורים על מי שבוחר בפתרון סכסוכים בדרך של אלימות, השמעת איומים ופגיעה קשה בשלוות חייו ונפשו של אחר.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים החל ממאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות וכלה בעונשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

מדיניות הענישה הנהוגת בעבירות אלו נלמדת מפסקי הדין הבאים:

1. ע"פ (מחוזי מרכז) 32320-09-12 **אספורמס נ' מד"י** (25.12.12): הנאשם הורשע בבימ"ש השלום בעבירות של איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם לא השלים עם החלטת המתלוננת לנתק עימו את הקשר, הטריד ואיים עליה באמצעות הטלפון. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש הראוי הינו החל ממאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר והשית על הנאשם, שהינו נעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי, הסכימו הצדדים להמיר את עונש המאסר שהוטל ב-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
2. ת"פ (תל-אביב) 43125-02-11 **מד"י נ' רבינוביץ'** (29.11.12): הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של פגיעה בפרטיות והטרדה באמצעות מתקן בזק. נקבע כי במשך חמש שנים סירב הנאשם לקבל את דבר פרידת המתלוננת ממנו והפך עצמו ל"צל נוכח" בחייה, התקשר אליה פעמים רבות, הסתובב בקרבת בית מגוריה וכפה עליה את נוכחותו בסביבתה עשרות פעמים. הנאשם נעדר עבר פלילי, ניהל אורח חיים נורמטיבי, נקלע למצב נפשי וכלכלי קשה בעקבות פרידתו מהמתלוננת ופנה לטיפול, נידון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.
3. ת"פ (תל-אביב) 19366-02-12 **מד"י נ' זונה** (פורסם בנבו, 14.10.12): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים, פגיעה בפרטיות ותקיפה סתם של בת זוג. הנאשם ביצע את העבירות כלפי גיסתו, עמה ניהל מערכת יחסים זוגית במקביל למערכת היחסים עם אשתו. לנאשם עבר פלילי. בית המשפט השית על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.
4. ת"פ (רמלה) 15025-05-11 **מד"י נ' בנעים** (פורסם בנבו, 5.7.11): הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום בעבירות של איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות, הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת הוראה חוקית. העבירות הופנו כלפי המתלוננת שהייתה בת זוגו. לנאשם עבר פלילי שאינו מכביד. בית המשפט השית על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

5. ת"פ (פתח תקווה) 54810-03-14 מד"י נ' שרעבי (פורסם בנבו, 4.8.14): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של פגיעה בפרטיות, הטרדה באמצעות מתקן בזק, הפרת הוראה חוקית ואיומים. הנאשם עקב אחרי המתלוננת, הפר צו מניעה שניתן נגדו, התקשר מספר רב של פעמים אל המתלוננת ואיים עליה וכן הגיע לחצר ביתה ואיים בצעקות כי יפגע בה. לנאשם הרשעה קודמת. בית המשפט השית על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

6. ת"פ (רמלה) 5170-08-13 מד"י נ' בן שטרית (פורסם בנבו, 8.2.16): הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים, פגיעה בפרטיות והפרעה לשוטר. הנאשם ביצע מסכת של הטרדות ואיומים על רקע מערכת יחסים זוגית שניהל עם המתלוננת, אשר הייתה צעירה ממנו משמעותית. לנאשם עבר פלילי מכביד. בית המשפט השית על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

לאור העובדה כי בעניינו הורשע הנאשם בשני כתבי האישום בהם הודה בעבירות דומות, שעניין מסכת איומים והטרדות שביצע הנאשם כלפי המתלונן, אגב הפרת הוראה חוקית שניתנה בעניינו, והכל על רקע מערכת היחסים ביניהם, ניתן לראות בהם חלק ממסכת עבריינית אחת. בנסיבות הללו סברתי כי יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם אירוע מתמשך אחד שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

מכל האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלונן י.ס, נע ממאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

במקרה דנן לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מן המתחם, לחומרא או לקולא.

שיקול ההגנה על שלום הציבור הינו ממין העניין אולם אינו מצדיק סטייה מן המתחם לחומרא.

השיקול השיקומי הינו בעל משקל, אך לא עד כדי חריגה מן המתחם.

בגזירת העונש ההולם את מעשי הנאשם שבפניי, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; אין ספק כי עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, יפגע בנאשם שאופן שינתק אותו משגרת חייו וממעגל העבודה.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הנאשם ריצה בעברו עונש מאסר בפועל, כך שאין לצפות לפגיעה חריגה מעצם הטלת עונש מאסר.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; כאמור הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן וצירף כתב אישום נוסף מתיק פלילי נוסף אשר התנהל כנגדו באותה פרשה. הודאה

זו מלמדת קבלת אחריות והבנת הפסול שבמעשה, ואין ספק כי יש לזקוף זאת לזכותו.

עוד מצאתי לנכון לזקוף לזכות הנאשם את דברו האחרון במעמד הטיעונים לעונש, שעה שהביע צער וחרטה על מעשיו, הדגיש כי שב לארץ לאחר שהייה ממושכת בחו"ל מתוך מטרה לסיים פרק זה בחייו ולצאת לדרך חדשה, ושב וביקש את התחשבות ורחמי בית המשפט.

ג. עברו הפלילי של הנאשם; הנאשם יליד שנת 1981 ולחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ובהן פציעה, תקיפה חבלנית, איומים והחזקת נשק. עברו הפלילי של הנאשם מעיד כי השימוש באלימות אינו זר לנאשם כלל ועיקר. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בעבר ישן, כאשר הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2008 בגין עבירה משנת 2004.

ד. נסיבותיו האישיות של הנאשם; הוצג בפניי מסמך נכון לחודש ינואר 2016 המעיד כי כנגד הנאשם מתנהלים 5 תיקים בלשכות ההוצאה לפועל השונות, כאשר סכום החוב בגין אותם תיקים עומד על סך של כ-400,000 ₪.

הנאשם מדווח כי מצבו הכלכלי קשה ביותר. ב"כ הנאשם טען כי בתקופה הרלוונטית לכתב האישום היה הנאשם הבעלים של מספרה מצליחה אותה בנה במו ידיו. לדבריו, בעקבות הגשת כתב האישום החמור והשמועות שנפוצו אודותיו, נאלץ הנאשם לסגור את העסק ונקלע לחובות כלכליים כבדים. בהמשך נאלץ הנאשם להתמודד עם פרסום שלילי בדמות כתבות שנעשו עליו במקומונים, דבר אשר הוסיף לחרושת השמועות אודותיו, ופגע באופן קשה ביכולתו של הנאשם להשתלב במקום עבודה עד עצם היום הזה.

בגזירת דינו של הנאשם יש לקחת בחשבון איפוא את הסיטואציה הקשה אליה נקלע הנאשם, הגם שתרם לה במו ידיו.

ה. עוד יילקחו בחשבון, בגזירת הדין, חלוף הזמן והעובדה כי בגין העבירות נשוא כתב האישום היה הנאשם עצור מאחורי סורג ובריח משך כ-3 שבועות וחצי, ובהמשך שוחרר בתנאים שכללו בין היתר, מעצר בית מלא משך כחצי שנה.

מכל האמור, סבורני כי בנסיבות תיק זה נכון יהיה לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים בהם הורשע, כמצוות סעיף 40(ב) לחוק העונשין. שכן הנאשם ביצע את העבירות במסגרת תוכנית עבריינית אחת, כנגד מתלונן עיקרי אחד, לאורך תקופה ממושכת, והכל על רקע מערכת היחסים הזוגית ביניהם.

העונש הכולל שייגזר על הנאשם יביא איפוא לידי ביטוי את חומרת העבירות, את נסיבות ביצוען, את הנזקים הממשיים שנגרמו למתלונן בפרט בהתחשב בגילו הצעיר ואת מכלול השיקולים לחומרא, לרבות בהיבט הגמול וההרתעה.

מן הצד השני העונש שייגזר יתחשב במכלול השיקולים לקולא ובעיקר התיקון המשמעותי לקולא של כתב האישום, אשר בתחילה ייחס לנאשם עבירות מין קשות וחמורות בקטין ובסופו של יום נעדר כל אזכור של עבירות מין, כמו גם ההודיה, נסיבותיו האישיות של הנאשם והנזק שנגרם לו ועוד צפוי להיגרם לו בשל הסתבכותו זו.

באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי באמצעו של המתחם, דהיינו עונש מאסר מתון כאורך התקופה המקסימאלית הניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות ולצדו מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

אינני סבורה כי ניתן להסתפק במקרה דנן בענישה צופה פני עתיד כעתירת ההגנה, שכן המעשים קשים מדי ותוצאותיהם חמורות וממשיות מדי. עתירת ההגנה בעניינו של הנאשם ממילא נופלת מחוץ למתחם העונש ההולם, וכאמור לא נמצאה כל הצדקה שהיא לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם במקרה דנן.

אשר על כן ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות תבוצענה, בהתאם להמלצת הממונה, בעמותת "פתחון לב" רח' לישנסקי 9 ראשל"צ.

תחילת עבודות השירות ביום 8.2.17.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות ביום 8.2.17 עד לא יאוחר מהשעה 08:00, ביחידת עבודות שירות מפקדת מחוז מרכז ת.ד. 81 רמלה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור עבירת אלימות כלפי הגוף מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור עבירת אלימות כלשהי מסוג עוון לרבות איומים ו/או עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ו/או עבירה של הפרת הוראה חוקית.

ד. פיצוי כספי למתלונן י.ס בסך 2,500 ₪.

הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד לא יאוחר מיום 1.2.17 ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שימסרו לה ע"י ב"כ המאשימה.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

עמוד 13

ניתנה והודעה היום כ"ט כסלו תשע"ז, 29/12/2016 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הפיצוי שנפסק לטובת המתלונן יקוזז מתוך הפקדה במזומן הקיימת בתיק מ"ת 30701-03-14 וכן מ"ת 16091-11-15 והיתרה תוחזר למפקיד, בכפוף לכל מניעה חוקית.

ניתנה והודעה היום כ"ט כסלו תשע"ז, 29/12/2016 במעמד הנוכחים.

שרית זמיר , שופטת

הוקלדעלידיחדוהינר